

பிலிப்புஸ் பால்டியூஸ் ஆவணங்கள் வழங்கும் கி.பி 17ம் நூற்றாண்டு
தூத்துக்குடி பற்றிய வரலாற்றுக் குறிப்புகள்

The 17th century Historical References to Thoothukudi by Fr.Philippus Baldaeus

முனைவர்.க.சுபாஷினி / Dr.K.Subashini¹

Abstract

This article sheds light on the records of historical events that happened in the 17th century CE in the city and the surroundings of *Thoothukudi* in Tamil Nadu (India) as observed by the Dutch missionary Fr.Philippus Baldaeus. For researchers interested in exploring the past five hundred years of history of Tamil Nadu, particularly of those cities along the Coromandel Coast, the documents written by the European travellers who visited Asia have played a significant role. These researchers, especially Tamil historians, are less likely to

scrutinize the records written by the Dutch, Germans, or Danish travellers; they instead tend to limit the focus mostly to Tamil sources and, to a certain extent, to the records from the English colonial period within India. This article addresses this concern with a particular focus given to the Dutch records. The current work also introduces the documented records and maps crafted by the cartographer and priest, Fr. Philippus Baldaeus, a Hollander who came to Sri Lanka in the 17th century CE and lived there for a few years before travelling to Tamil Nadu on a government assignment and serving as Minister in the Dutch East India Company (VOC). Fr. Baldaeus's accounts of his 17th-century travels in South India described the trade activities in *Thoothukudi* of Tamil Nadu, various efforts taken by the VOC to concur trade along the Coromandel Coast, information about the neighbouring city of *Rameswaram*, and the challenging business ventures by the Portuguese within that century. Fr. Baldaeus focused exclusively on publishing copper-engraved maps of various geography he visited and lived during his service in Asia. Among the maps created by him are those that depicted *Thoothukudi*, *Nagapattinam*, and *Jaffna*. These maps are considered outstanding historical records that demonstrated the life, language, and culture of Tamil people of the 17th century. This article also emphasises that special attention should be given to the records of 17th-century historians and service members who lived in Tamil Nadu, especially on the documents and maps, when one wants to undertake research investigating in great detail about the life and history of Tamil people in Tamil Nadu during the abovementioned time frame.

Date of submission: 2020-08-31
Date of acceptance: 2020-10-30
Date of Publication: 2020-12-10
Corresponding author's Name:
Dr.K.Subashini
Email: ksubashini@gmail.com

Key Words: Dutch, Dutch East India Company, Philippus Baldaeus, Cartography, Tuticorin, Thoothukudi, Korkai, Sangam Literature, Trade, Coromandel Coast

¹ The author is a Lead IT Architect, DXC Technology, President of Tamil Heritage Foundation International (International Organization for Preserving Tamil Heritage) and the Director of 'Kadigai' – THFi Virtual Academy of Excellence. email: ksubashini@gmail.com

முன்னுரை

கிபி 16ம் நூற்றாண்டு முதல், நீண்ட இடைவெளிக்குப் பின்னர் அரேபிய வணிகர்கள் ஆளுமைசெலுத்திக்கொண்டிருந்த ஆசிய நாடுகளின் துறைமுகப் பகுதிகளுக்குப் போர்த்துக்கீசிய வணிகர்களின் வருகை நிகழ்ந்தது. குறிப்பாக இந்தியா, இலங்கை ஆகிய பகுதிகளைக் குறிப்பிட்டுக் கூறலாம். வணிகத்திற்காக வந்த போர்த்துக்கீசியர்கள் இந்திய கடற்கரை நகரான கோவாவைக் கைப்பற்றி அங்கு தங்கள் தலைமையகத்தை அமைத்தனர். போர்த்துக்கீசிய வணிகர்கள் ஆசியாவிலிருந்து திரும்பிய போது கொண்டு வந்த வணிகப்பொருட்கள் ஐரோப்பாவின் பிற நாடுகளில் ஆசிய நாடுகளுக்கான வணிகத்தை தாங்களும் இடைத்தரக்காளான அரேபியர்கள் மற்றும் போர்த்துக்கீசியர்கள் இன்றி தாமே சுயமாக ஆசிய நாடுகளுடனான வணிகத் தொடர்பை முயற்சிக்க வேண்டும் என்ற ஆர்வத்தைத் தீவிரப்படுத்தின.

கடந்த அறுநூறு ஆண்டு கால வரலாற்றில், நமக்கு இன்று கிடைக்கின்ற ஆவணங்களின் அடிப்படையில், 1595ம் ஆண்டு ஆசிய நாடுகளுக்கான முதல் டச்சு வணிகக் கடற்பயணம் நிகழ்ந்தது. இதன் தொடர்ச்சியாக நெதர்லாந்தின் பல நகரங்களில் வணிக நிறுவனங்கள் உருவாக்கப்பட்டன; கப்பல் கட்டும் பணிகள் விரிவாகின (Parthesius, 2010, p.11). இந்த வகையில் 1602ம் ஆண்டு வரை, மிகக் குறுகிய காலத்திலேயே அறுபத்தைந்து வணிகக்கப்பல்கள் ஆசிய நாடுகளுக்குச் சென்றன. 1602ம் ஆண்டு டச்சு கிழக்கிந்திய நிறுவனம் Dutch East India Company / United East Indian Company (Verenigde Ostindische Compagnie (VOC) டச்சு) ஏற்படுத்தப்பட்டது (Meilink-Roelofs 1988, p.444).

தமிழகக் கடற்கரை பகுதி நகரங்களில் பருத்தி நெசவுத்தொழில் ஐரோப்பிய வணிகர்களின் கவனத்தை ஈர்த்த வணிகப்பொருட்களில் முக்கியமானது. டச்சு வணிகர்கள் 1605ம் ஆண்டு சோழமண்டலக் கடற்கரை பகுதியில் அமைந்திருக்கும் மசூலிப்பட்டினம் பகுதியில் தங்கள் கைத்தறி தொழிற்சாலையை நிறுவினர். டச்சு

கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் ஆளுநர் தனது ஆளுநர் மாளிகையைப் பழவேற்காட்டில் அமைத்து அங்கேயே தங்கியிருந்து சோழமண்டல கடற்கரை சார்ந்த டச்சு வணிகத்தை மேற்பார்வையிட்டு வந்தார். இந்த நிலை 1690 வரை தொடர்ந்தது. வர்த்தக ஆளுமையை நிலைநிறுத்த டச்சு வணிக நிறுவனம் பலத்த போட்டியை எதிர்கொள்ள வேண்டியிருந்தது. குறிப்பாக, அரேபிய வணிகர்களும் போர்த்துக்கீசிய வணிகர்களும் ஏற்கனவே இப்பகுதியில் தங்கள் ஆளுமையை விரிவாக்கியிருந்தமையால், டச்சு வணிகர்கள் இந்தச் சவாலை எதிர்கொண்டு வணிகம் நடத்துவது மிகப் பெரிய சவாலாகவே அமைந்தது (Parthesius, 2010, p.45).

ஆய்வுப் பின்புலம்

தமிழகத்தில் ஐரோப்பியர்களின் வருகை ஏற்படுத்திய தாக்கம் தொடர்பாக ஆராய்பவர்கள் பெரும்பாலும் ஆங்கிலேயர்கள் மற்றும் பிரெஞ்சுக்காரர்களின் ஆதிக்கம் மேலோங்கியிருந்த காலத்தை கவனத்தில் கொள்வது இயல்பாக இருக்கின்றது. இன்றைக்கு நானூறு ஆண்டு காலகட்டத்தில் இன்றைய நெதர்லாந்திலிருந்து தமிழகத்தின் பல்வேறு கடற்கரை பகுதிகளில் வணிகம் செய்து பொருள் ஈட்ட வேண்டும் என்ற நோக்கத்துடன் வந்து தமிழகத்தின் முக்கிய கடற்கரைப்பகுதி நகரங்களில் தங்கள் ஆளுமையை விரிவாக்கிக் கொண்டு செயல்பட்ட டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனி பற்றி பெருவாரியாக ஆய்வுலகில் கவனம் செலுத்தப்படுவதில்லை.

தமிழகத்தின் தூத்துக்குடி, நாகப்பட்டினம், பழவேற்காடு, மெட்ராஸ், சதுரங்கப்பட்டினம் ஆகிய பகுதிகள் இன்றளவும் டச்சுக்காரர்களின் வணிக செயல்பாடுகள் பற்றிய வரலாற்றுச் செய்திகளைப் பிரதிபலிக்கக்கூடிய சின்னங்கள் நிறைந்திருக்கின்ற பகுதிகளாக அறியப்படுகின்றன. (கட்டுரை ஆசிரியரின் நேரடி களப்பயணம்) இந்த வரலாற்று சின்னங்களை ஆராய முற்படும் போது டச்சுக்காரர்களின் தமிழக வருகை மற்றும் வணிக விரிவாக்கம் தொடர்பான செய்திகள் அடங்கிய ஆவணங்களை ஆராய்வது

இன்றியமையாத தேவையாகின்றது.

டச்சுக்காரர்களின் வணிக விரிவாக்கத்தை நுணுக்கமாக அறிந்து கொள்ள அக்காலத்தைய டச்சு அரசு அதிகாரிகள் மற்றும் மதபோதகர்கள், வணிகர்கள் ஆகியோரது ஆவணக் குறிப்புகள் என்று நமக்கு மிக முக்கிய சான்றுகளாக அமைகின்றன.

இன்று நமக்குக் கிடைக்கின்ற ஆவணங்கள் கூறுகின்ற செய்திகள் இந்த நகர்களைப் பற்றியும் அங்கு செயல்படுத்தப்பட்ட நடவடிக்கைகள் பற்றியும் விவரிக்கின்றன. பொதுவாக இந்த கடற்கரை பகுதிகளை ஆராய்கின்ற தமிழக ஆய்வாளர்கள் பார்வையில் தென்படாத பல்வேறு ஆவணக் குறிப்புகள் ஐரோப்பிய ஆவண பாதுகாப்பகங்களில் கடந்த நானூறு ஆண்டுகளுக்கு மேலாக சேகரிக்கப்பட்டு பாதுகாக்கப்பட்டுள்ளன. இணையம் ஏற்படுத்தி இருக்கின்ற அளவற்ற வாய்ப்புகளில் ஒரு பயனாக இன்று நமக்கு ஏராளமான மின்னாக்கம் செய்யப்பட்ட ஆவணங்கள் கிடைக்கின்றன. இவற்றைத் தேடி ஆராயும்போது மறக்கப்பட்ட அல்லது அதிகம் பேசப்படாத வரலாற்றுச் செய்திகள் உலகத்திற்கு வெளிச்சப்படுகின்றன. அந்த நோக்கத்தின் அடிப்படையில் இக்கட்டுரை மேற்கத்திய ஆய்வாளர்கள் ஐரோப்பாவிலிருந்து தமிழகத்திற்கு வந்து செயல்பட்ட செய்திகளைக் குறிப்பாக பிலிப்பூஸ் பால்டியூஸ் அவர்கள் வழங்குகின்ற நெதர்லாந்து தொடர்புடைய ஆய்வு குறிப்புகளின் வழி இன்றைக்கு முன்னூற்றைம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னதான தமிழகத்தை அறிந்து கொள்ளும் ஒரு முயற்சியாக அமைகின்றது.

ஆய்வுமுறை

மேற்குறிப்பிட்ட நோக்கத்தை ஆராயும் பொறுட்டு பாதிரியார் பிலிப்பூஸ் பால்டியூஸ் அவர்களது 'A True and Exact Description of the Most Celebrated East-India Coasts of Malabar and Coromandel, As Also of the isle of Ceylon' என்ற நூலில் தூத்துக்குடி பற்றிய செய்திகள் வழங்கப்பட்டுள்ள பகுதிகள் இந்த ஆய்வில்

முக்கிய கவனம் பெற்றுள்ளன. கிபி.16ம் நூற்றாண்டு தொடங்கி தமிழகத்திற்கு வந்து வணிகம் மற்றும் சமயம் சார்ந்த துறைகளில் பணியாற்றிய ஆய்வாளர்களது ஆவணங்களும் நூல்களும் இந்த ஆய்வில் துணைநூல்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. ஐரோப்பிய நாடுகளின் அருங்காட்சியகங்களில் கட்டுரை ஆசிரியர் நேரடியாக மேற்கொண்ட ஆய்வுப் பயணங்களில் பதிந்த குறிப்புகள் மட்டுமன்றி தமிழகத்தின் தூத்துக்குடி, சாயர்புரம், சதுரங்கப்பட்டினம், பழவேற்காடு ஆகிய பகுதிகளில் கட்டுரை ஆசிரியர் மேற்கொண்ட நேரடிகள ஆய்வுகளில் சேகரித்த தகவல்கள் இந்தக் கட்டுரையில் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன. மேற்கத்திய ஆய்வாளர்களின் ஆய்வறிக்கைகளும், நூல்களும், ஆவணங்களும், ஆய்வுக் கட்டுரைகளும் இவ்வாய்விற்குத் துணை நூல்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

நில வரைப்படக் கலைஞர் பிலிப்பூஸ்

பால்டியூஸ்

பாதிரியார் பிலிப்பூஸ் பால்டியூஸ் (Fr. Philippus Baldaeus, 1632-1672) ஹாலந்து (இன்றைய நெதர்லாந்து) நாட்டைச் சேர்ந்த சீர்திருத்துவ கிறித்துவ (Dutch Reformed Church) மத போதகர். இந்த வகை சீர்திருத்த கிருத்துவம் என்பது கத்தோலிக்க கிருத்துவத்தில் மேலும் புதிய சீர்திருத்தச் சிந்தனைகளை உருவாக்கி வளர்ந்த ஒரு கிளைச்சமயமாகும். இவர் தத்துவம், கீழைதேச மொழிகள், சமயம் ஆகிய துறைகளில் கல்விகற்று தேர்ச்சி பெற்று பின்னர் தனது சமயப் பணியை மேற்கொள்ள டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனியில் பணியில் சேர்ந்தவர். தனது பணி காலத்தில், கிழக்காசிய நாடுகள் பலவற்றில் பணியாற்றிய அனுபவம் கொண்டவர் என்றாலும் தனது பெரும்பாலான காலத்தை அன்றைய சிலோனிலும் (இலங்கை), இந்தியாவிலும், அன்றைய மலாயா, இந்தோனியாவிலும் கழித்தவர். அதிலும் குறிப்பாக, தமிழ் மொழியை நன்கு கற்று தமிழ் பண்பாட்டினையும் சமூகம் சார்ந்த செய்திகளையும் டச்சு, ஜெர்மன், ஆங்கிலம் ஆகிய மொழிகளில் எழுதியவர் என்ற

பெருமை இவருக்குண்டு. மரியா வோன் காசல் என்பவரையும் பின்னர் அவரது இறப்புக்குப் பின் எலிசபெத் ட்ரிபொலெட் என்பவரையும் இவர் திருமணம் செய்ததாக இவரைப் பற்றிய குறிப்புகள் உள்ளன. ஆப்ரஹாம் ரொகேரியசை (Abraham Rogerius) அடுத்து வட இலங்கைத் தமிழ் மக்களைப் பற்றிய சமூக, மொழி, பண்பாட்டுச் செய்திகளை மிக விரிவாக ஆவணப்படுத்தியவர் என்ற பெருமை இவரைச் சாரும் (<<https://www.zebregroell.com/philippus-baldaeus-malabar-corumand>>).

1654 ம் ஆண்டு டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனியில் அமைச்சராக இவர் பதவியேற்றுக் கொண்டார். இலங்கையில் யாழ்ப்பாணத்திலும் ஏனைய வட கிழக்குப் பகுதிகளிலும் ஒன்பது ஆண்டுகள் தங்கியிருந்து டச்சு கிழக்கிந்தியக் கம்பெனியின் சமய போதகராகப் பணியாற்றினார். அதன் பின்னர் டச்சு ஆதிக்கத்திக்குட்பட்ட தென்னிந்தியக் கடற்கையோர நகரங்களில் தனது பணிகளைத் தொடர்ந்தார் (Luba Zubkova, 2004).

இலங்கையிலிருந்து தமிழகம் வந்தபோது தூத்துக்குடியில் தனது அனுபவங்களை அவர் விவரிக்கும் செய்திகள் நமக்கு அக்காலத்தை சூழலை விளக்கும் சான்றுகளாக அமைகின்றன. பாதிரியார் பால்டியூஸ் அவர்களது நேரடி பயண அனுபவங்களும், செல்கின்ற மற்றும் அவர் தங்கி வாழ்ந்த பகுதிகளில் அவர் பெற்றுக் கொண்ட அனுபவங்கள் மற்றும் அக்காலத்தை அரசியல் செய்திகள், சமூகவியல் தொடர்பான அவரது பார்வை, உள்ளூர் மக்களின் மத நம்பிக்கை மற்றும் அவை தொடர்பான குறிப்புகள் ஆகியவற்றை தொகுத்து 1672ம் ஆண்டு அவர் ஒரு நூலை வெளியிட்டார். இது நெதர்லாந்தின் தலைநகரான ஆம்ஸ்டர்டாம் நகரில் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது. அதே ஆண்டு, 1672, ஜெர்மானிய மொழியில் இந்த நூல் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது. 1703ம் ஆண்டில் இதே நூல் ஆங்கில மொழியில் மொழி பெயர்க்கப்பட்டது. A Description of the East india Coasts of Malabar and Cormandel

with their adjacent Kingdoms & Provinces & of the Empire of Ceylon and of the Idolatry of the Pagans in the East Indies - (Luba Zubkova, 2004).

இந்த நூலில் அவர் குறிப்பிடும் தூத்துக்குடியிலிருந்து தொண்டி, நாகப்பட்டினம், தரங்கம்பாடி, பழவேற்காடு, என இவரது பயணம் மிக விரிவானது.

இந்த நூல் குறிப்பிடும் செய்திகளின் அடிப்படையில் தூத்துக்குடியில் அவரது அனுபவச் செய்திகளை விரிவாகக் காண்போம். தூத்துக்குடியில் முதலில் அவர் சந்தித்த உள்ளூர் மக்கள் தமிழக பரதவ சமூகத்தவர்கள். மீன்பிடித்தல் மற்றும் முத்துக்குளித்தல் ஆகிய கடல் சார்ந்த தொழில் ஈடுபாடு கொண்ட மக்கள். இவர்கள் இப்பகுதியில் முன்னரே காலோச்சியிருந்த போர்த்துக்கீசியர்களின் தாக்கத்தினால் கத்தோலிக்க கிருத்துவ சமயத்தை ஏற்றிருந்தனர். ஓரிரு கத்தோலிக்க தேவாலயங்களும் அக்காலகட்டத்தில் அங்கே உருவாக்கப்பட்டிருந்தன.

மதம் மாறிய தமிழர்கள் தங்கள் கத்தோலிக்க மத நம்பிக்கையில் “வெறித்தனமாக கண்மூடித்தனமாக” நம்பிக்கை கொண்டிருந்தனர் என்றும், தனது புதிய சீர்திருத்த சமயத்தை அவர்களுக்கு அறிமுகப்படுத்தி தனது பக்கம் அவர்களை ஈர்ப்பது எளிமையான காரியமாக இல்லை என்றும் தனது நூலில் இவர் குறிப்பிடுகின்றார். அவர்களுக்கு முத்துக்களைக் கோர்த்து அணிகலன்கள் செய்வதற்கும், சிலுவைகளைச் செய்வதற்கும் மட்டும் தான் தெரிகிறதே தவிர கிருத்துவ சமயத்தின் அடிப்படை தத்துவ விசயங்கள் தெரியவில்லை, என்றும் குறிப்பிடுகின்றார் (Philippus Baldeus, 1703, p.648).

1661ம் ஆண்டு இவரை டச்சு கிழக்கிந்திய அரசு தூத்துக்குடியிலிருந்து கோவளம் பகுதி வரை பயணித்து இங்கு கடற்கரை பகுதிகளிலுள்ள கிருத்துவ தேவாலயங்கள் எவ்வகையில் இயங்குகின்றன என ஆய்வு செய்து தங்கள் புதிய சமயக் கொள்கையை எவ்வாறு இவர்களிடையே புகுத்தலாம் என அறிந்து வர பணித்தது என்றும், புதிய சமயத்தை

அவர்களிடையே அறிமுகப்படுத்துவது எளிதல்ல என்று தாம் உணர்ந்ததாகவும் இவர் குறிப்பிடுகின்றார். ஏனெனில் பரதவ மக்கள் போர்த்துக்கீசியர் அறிமுகப்படுத்திய கத்தோலிக்க கிருத்துவத்தில் மிகத் தீவிர நம்பிக்கை கொண்டிருந்தார்கள் என்றும் இவர் குறிப்பிடுகின்றார் (Philippus Baldeaus, 1703, p.647).

1658ம் ஆண்டு தூத்துக்குடி கடற்கரை பகுதி டச்சுக்காரர்கள் வசம் வந்தது. இதன் அடிப்படையில் இங்கு இயங்கிய தேவாலயங்களில் மாற்று சித்தாந்தத்தைப் போதிக்கும் முயற்சிகள் இக்கால கட்டத்தில் நிகழ்ந்ததைப் பாதிரியார் பால்டியூஸ் குறிப்புக்கள் வெளிப்படுத்துகின்றன. பாதிரியார் பால்டியூஸ் இம்மக்களை ஈர்க்க போர்த்துக்கீசிய மொழியிலேயே வழிபாடுகளைத் தொடங்கினார். அந்த முயற்சியும் பலனளிக்கவில்லை (Philippus Baldeaus, 1703, p. 648).

1658ல் இலங்கையில் நிகம்புவிலிருந்து வந்த டச்சுப் படைகள் தூத்துக்குடி பகுதியைத் தாக்கி தமது ஆளுமைக்குள் கொண்டு வந்தன. அந்த சமயத்தில் தூத்துக்குடியில் பல நூறு கிராமங்கள் மட்டுமே இருந்ததாகவும், ஆனால் அவற்றிற்குப் பாதுகாப்பாக மதில் சுவர் இல்லையென்றும், சாக்கடைகள் இல்லையென்றும் வாயிற்கதவுகள் அல்லது கோட்டைக்கதவுகள் இருக்கவில்லை என்றும், மூன்று மிகப்பெரிய அளவிலான தேவாலயங்கள் மட்டுமே இருந்ததாகவும், பெரிய வீடுகள் சில வரிசையாக இருந்ததாகவும் இவரது குறிப்புக்கள் சொல்கின்றன.

டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனி இப்பகுதியில் ஒரு கோட்டை ஒன்றை கட்ட பல முறை முயற்சித்தும் இது சாத்தியப்படவில்லை. இதற்குக் காரணம் அப்பகுதியை ஆண்ட நாயக்க மன்னர்கள் அதற்கு சம்மதிக்கவில்லை என்றும், இதன் காரணத்தால் டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனி போர்த்துக்கீசியர்கள் முன்னர் கட்டிய மூன்று தேவாலயங்களில் ஒன்றில் தமது தொழிற்சாலை ஒன்றை நிறுவியது என்பதும் இந்த நூலின் வழி அறிய முடிகின்றது (Philippus Baldeaus, 1703, p. 647).

தூத்துக்குடியில் டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனி செயலாக்கமும் வரலாற்று ஆய்வின தேவைகளும்

கி.பி. 1658 முதல் 1661 வரையிலான பாதிரியார் பிலிப் பால்டியூஸ் அவர்களது குறிப்புக்கள் தூத்துக்குடி பரதவ மக்களின் சமூக நிலையைப் பற்றிய முக்கியத் தரவுகளை வழங்குகின்றன. டச்சுக்காரர்கள் போர்த்துக்கீசியர்களிடமிருந்து தூத்துக்குடி துறைமுகப் பகுதியைக் கைப்பற்றிய பின்னர் அங்கிருந்த தேவாலயங்களில் இருந்த கிருத்துவ தெய்வ வடிவங்களை அகற்றி தேவாலயத்திற்குள் கிருத்துவக் கோட்பாட்டின் பத்து கட்டளைகளைப் பிரதானமாக வைத்து கிருத்துவ நெறிகளை வளர்க்கும் முயற்சிகளை மேற்கொள்ள முயன்றிருக்கின்றனர். அதுமட்டுமன்றி இரு தரப்புக்கும் இடையிலான போரின் போது தேவாலயம் ஓரளவு சேதம் அடைந்திருந்தது. இது தூத்துக்குடி பரதவ தமிழ் மக்களுக்கு டச்சுக்காரர்கள் மேல் பெரும் கோபத்தை ஏற்படுத்தியது என்றும், ஒரு முறை தேவாலயத்தை மணியை அடித்து மக்களை ஒன்று திரட்டி தேவாலயத்திற்கு வந்து டச்சுக்காரர்கள் அறிமுகப்படுத்திய புதிய முறையில் வழிபாடு செய்ய அழைத்த போது அவர்கள் டச்சுக்காரர்களைத் தமது எதிரிகளாகப் பார்ப்பதாகக் கூறியதைப் பாதிரியார் பால்டியூஸ் பதிகின்றார் (Philippus Baldeaus, 1703, p. 648).

தனது சமய முயற்சி தூத்துக்குடியில் தோல்வியடைந்ததை ஏற்றுக்கொண்டு அங்கிருந்து பாதிரியார் பால்டியூஸ் வேறு பகுதிக்குச் சென்ற பின்னர் ரெவரண்ட் ஜோன் ஃபெரெரா அல்மெய்டா (Rev. John Ferreira Almeyda) என்ற லிஸ்பன் போர்த்துகல் நாட்டைச் சேர்ந்த போர்த்துக்கீசியர் அங்கு சமய போதனை செய்ய வந்ததாகவும், ஆனால் அவரும் தனது முயற்சியில் தோல்வியடைந்ததாகவும் குறிப்பிடுகின்றார். அதுமட்டுமன்றி அவர் மீது நம்பிக்கையில்லாத் தீர்மானம் எடுக்கப்பட்டு தனது சமயத்திலிருந்து விலகியவர் எனக் குற்றம் சுமத்தப்பட்டதாகவும், அது மட்டுமன்றி அவரது உருவ

பொம்மை கொடும்பாவி கோவாவில் எரிக்கப்பட்டதாகவும் குறிப்பிடுகின்றார் (Philippus Baldeus, 1703, p. 648). ஆக, இக்காலகட்டத்தில் போர்த்துக்கீசியர் அறிமுகப்படுத்திய கத்தோலிக்க கிருத்துவமே இப்பகுதியில் ஆழமாக வேரூன்றி இருந்தது என்பதை அறியமுடிகின்றது.

தூத்துக்குடி பரதவ மக்களின் முக்கியத் தொழிலாக அன்றைய நிலையில் முத்துக்குளித்தலும் மீன் பிடித்தலும், கைத்தறி நெய்யும் தொழிலும் இருந்தன. இன்று முத்துக்குளித்தல் பெருமளவில் குறைந்து விட்டது என்றாலும் ஆழ்கடலில் முழுகி சங்கெடுக்கும் தொழில் இன்றும் நடைபெறுகின்றது.

முத்துக்களைப் பற்றி பாதிரியார் பாலடியூஸ் இப்படி விவரிக்கின்றார். 'முத்துக்கள் ஒரு வகை சிப்பி ஓட்டுக்குள் இருக்கும். இவ்வகை சிப்பிகளைச் சாப்பிட முடியாது. ஓரளவு ஆழ்கடலுக்குள் முழுகிச் சென்று தான் இந்த சிப்பிகளைப் பொறுக்கி எடுத்து வர வேண்டும். முத்து எடுத்தல் தொழில் என்பது, ஆண்டில் எல்லா நாட்களிலும் அனுமதிக்கப்படுவதில்லை. குறிப்பிட்ட சில மாதங்களில் தான் இவை நடைபெறும். சில நேரங்களில் சிப்பிக்குள் மணல் மட்டுமே நிறைந்திருக்கும். முழுமையாகத் தயாராகாத நிலையிலேயே எடுக்கப்பட்ட சிப்பிகள் இவை. இவற்றினால் பலனில்லை. முத்துக்குளிக்கும் பரதவர்கள் திறமையானவர்கள். அவர்கள் ஒரு சில சிப்பிகளை மட்டும் முதலில் கொண்டு வந்து சோதித்து பின்னர் எப்பகுதியில் சிப்பிகளைப் பொறுக்கி எடுக்கலாம் என முடிவு செய்து கொள்வார்கள். அப்படி முத்துக்கள் தயாரான சிப்பிகள் இருப்பது தெரிந்து விட்டால் அவர்கள் குடும்பம் குடும்பமாக வந்து கடற்கரை பகுதிகளில் கூடாரம் அமைத்துத் தங்கி விடுவார்கள். முத்துக்குளித்தல் காலகட்டம் முடிவுக்கு வரும் வரை அவர்கள் அங்கேயே தங்கியிருப்பார்கள்' (Philippus Baldeus, 1703, p. 648).

டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனி இவர்களது ஆழ்கடல் முத்துக்குளித்தல் தொழிலுக்குச் சில பாதுகாப்பு முயற்சிகளை அச்சமயத்தில்

ஏற்படுத்தித் தந்ததாகவும், இதனால் முத்துக்குளித்தல் வியாபாரத்தில் வரும் வருமானத்தில் ஒரு குறிப்பிட்ட பகுதியை அவர்களுக்கு மக்கள் வழங்கினர் என்றும் அவரது குறிப்புக்கள் சொல்கின்றன. ஆக, டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனிக்கு வருமானம் ஈட்டும் ஒரு பகுதியாக இப்பகுதி இருந்துள்ளதை நாம் மறுக்க முடியாது.

இன்றைய தூத்துக்குடி மாவட்டத்தின் பண்டைய துறைமுக நகரங்களில் கொற்கையும் ஒன்று. இன்று அதன் சிறப்புக்களை இழந்து சிறு கிராமமாகத் திகழும் இந்த நகரம் சங்ககாலத்தில் புகழ்மிக்க வணிகப் போக்குவரத்துகள் நிகழ்ந்த ஒரு நகரமாக, பாண்டிய மன்னர்களின் ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதியாகத் திகழ்ந்தது. கொற்கை நகரின் சிறப்பு பற்றியும், அதன் வணிகப் புகழ் பற்றியும், அங்கு எடுக்கப்படும் முத்துக்கள் பற்றியும் சங்கப்பாடல்கள் குறிப்பிடுகின்றன. அவற்றுள் இரண்டு பாடல்களைக் காண்போம்.

“இவர்திரை தந்த ஈரங்கதிர் முத்தம்

கவர்நடைப் புரவிக் கால்வடுத் தபுக்கும்

நற்றோர் வழதிக் கொற்கை முன்றுறை
(அகநானூறு ; 130)

விளக்கம்: கொற்கை பகுதியைத் தனது ஆட்சியின் கீழ் கொண்டிருந்த பாண்டிய மன்னர்கள் கொற்கைப் பகுதியில் எடுக்கப்பட்ட முத்துக்களைப் போல மக்களை அறத்துடன் காப்பவர்கள்.

“இலங்கிரும் பரப்பின் எறிசுறா நீக்கி

வலம்புரி மூழ்கிய வான்திமில் பரதவர்

ஒலிதலைப் பணிலம் ஆர்ப்பக் கல்லெனக்

கலிகெழு கொற்கை “ (அகநானூறு 350)

விளக்கம்: பாண்டிய மன்னர்கள் ஆட்சிக்குட்பட்ட கொற்கை துறைமுகமானது வளம் மிக்க பாண்டிய நாட்டிற்கு ஓர் அடையாளமாகத் திகழ்ந்தது. கடற்கரையில் வசிக்கும் நெய்தல் நிலமக்களான பரதவர்களுக்குக் கடலில் கப்பலைச் செலுத்துவது, முத்துக்களையும் சங்குகளையும், வலம்புரிச் சங்குகளையும்

கடலில் மூழ்கி எடுப்பது என்பவை தொழிலாகும்.

பொதுவாகவே பரதவ மக்கள் தூத்துக்குடி சந்தையிலேயே தங்கள் முத்துக்களை அன்று வியாபாரம் செய்தனர். இது சங்ககாலத்திலிருந்து தொடரும் ஒரு மரபாகவே இருந்திக்கலாம் என ஊக்கிக்க முடிகிறது. பல நாட்டு வணிகர்களும் அப்பகுதிக்கு வந்து முத்துக்களை வாங்கிச் செல்வது இயல்பாக நடந்திருக்கின்றது. முத்துக்களை நீக்கிய உடைந்த சிப்பிகளின் துகள் ஐரோப்பாவிற்கு ஏற்றுமதி செய்யப்பட்டது. இவை ஒருவித மருந்து தயாரிப்பிற்குப் பயன்பட்டதாகத் தெரிகின்றது (Philippus Baldeus, 1703, p.648).

தூத்துக்குடியில் மேலும் ஒரு முக்கியத் தொழிலாக நீண்ட காலம் கைத்தறி தொழில் இருந்தது. இதன் சான்றாக சாயர்புரம் பகுதியில் இன்றும் தறிகள் இயங்கும் ஒலியை நாம் கேட்கின்றோம். சாயர்புரத்தில் உள்ள தனித்தனி வீடுகளில் ஒரு கைத்தறி இயந்திரம் பொருத்தப்பட்ட வகையிலான அமைப்பைக் காண முடிகின்றது. இந்தத் தறி அமைப்பு பெரும்பாலான வீடுகளில் அமைக்கப்பட்டுள்ளன. வீட்டில் உள்ள பெண்களும் ஆண்களும் ஒரு நாளில் அல்லது இரண்டு நாட்களில் ஒரு கைத்தறி சேலையை நெசவு செய்வதை வழக்கமாகக் கொண்டிருக்கின்றனர். தூத்துக்குடி பகுதியில் இன்று ஓரளவு கைத்தறி நெசவு என்பது குறைந்து விசைத்தறி பயன்படுத்தி துணிகள் தயாரிக்கப்படுவது தொடர்கின்றது. தூத்துக்குடி நெசவாளர்கள் உற்பத்தி செய்யும் பொருட்களில் பருத்தித் துண்டுகள், பருத்தியினால் உருவாக்கப்படும் கைலிகள், பருத்தி சேலைகள் ஆகியவை அடங்கும். சாயர்புரத்தில் தமிழக அரசாங்கம் கோ ஆப்டெக்ஸ் (Cooptex) வழியாக அரசு விழாக்களிலும் நலன் திட்டங்களிலும் இலவசமாக விநியோகிக்கத் தேவைப்படும் சேலைகள் இங்கு தயாரிக்கப்படுகின்றன. இதே போல தமிழகத்தின் வேறு பிற பகுதிகளிலும் அரசின் இலவசத் திட்டங்களுக்கு சேலைகள் திற்போடப்பட்டு நெய்யப்படுகின்றன. (கட்டுரையாசிரியரின் தூத்துக்குடி மற்றும் சாயர்புரம் ஆகிய

பகுதிகளுக்கு மேற்கொண்ட நேரடி கள ஆய்வின் போது பதியப்பட்ட காணொளிப் பதிவு: <https://youtu.be/rV_hmYr4J1A> - THF: நெசவுத்தொழிலும் கைத்தறியும்)

விவசாய நிலங்களில் அரிசி மற்றும் காய்கறி உற்பத்தியும் தூத்துக்குடி பகுதியில் மக்களின் தொழிலாக இருந்தது என்று பாதிரியார் பிலிப்புஸ் பால்டியூஸ் சுட்டிக்காட்டுகின்றார் (Philippus Baldeus, 1703, p.648).

தூத்துக்குடி கி.பி.1672

பின்னிணைப்பு 1

இந்த வரைப்படம் காட்டுவது தமிழகத்தின் தென்கோடி துறைமுக நகரமான தூத்துக்குடி. இது 1672ம் ஆண்டு தூத்துக்குடி நகரம் அமைக்கப்பட்டிருந்த தன்மையை வெளிப்படுத்தும் ஒரு நில வரைப்பட ஆவணம். இந்த வரைப்படத்தின் அளவு 3.5.5 செ.மீ. x 29 செ.மீ.

இந்த நிலவரைப்படம் பாதிரியார் பிலிப்புஸ் பால்டியூஸ் அவர்களால் உருவாக்கப்பட்டது. மதபோதகர், டச்சு அரசின் அமைச்சர் என்பதோடு நில வரைப்படங்களை உருவாக்கும் கலைஞராகவும் இவர் குறிப்பிடத்தக்க எண்ணிக்கையில் நில வரைப்படங்களை உருவாக்கியிருக்கின்றார். இவை இன்று கி.பி. 17 மற்றும் 18ம் நூற்றாண்டு ஆய்வுகளுக்குப் பெருமளவில் உதவும் வரலாற்றுத் தரவுகளாக அமைகின்றன.

இந்த வரைப்படத்தில் தூத்துக்குடி பனிமயமாதா ஆலயம் கடலை நோக்கியபடி அமைக்கப்பட்டிருப்பதையும், வீடுகள் வரிசை வரிசையாக அமைக்கப்பட்டிருப்பதையும் காணலாம். இங்குக் காட்டப்படும் பனிமயமாதா ஆலயம் இன்றும் தூத்துக்குடி கடற்கரை பகுதியில் பிரமாண்டமாகக் காட்சியளக்கும் போர்த்துக்கீசியர் கால வரலாற்றின் ஒரு அடையாளமாகும். இது போர்த்துக்கீசியர்களால் அமைக்கப்பட்ட தேவாலயம். இங்கிருக்கும் கடற்கரையில் நிறைய படகுகள் நிறுத்தி வைக்கப்பட்டிருப்பதையும், சில படகுகள் கடலில் பயணத்தில்

இருப்பதையும் காணமுடிகின்றது. கடலில் இருக்கும் படகுகள் மீனவர்களின் மீன்பிடி படகுகள் என்பதற்குச் சான்றாகப் படகுகளில் இருப்போர் வலை வீசுவதை இந்த வரைப்படம் காட்டுகின்றது. இவை மட்டுமன்றி, அயலக வணிகர்களின் படகுகள் வேற்று நாட்டு கொடியுடன் உள்ளதையும் காணலாம். இதில் போர்த்துக்கீசியர்களின் அரசு அலுவலகம் போன்ற ஒரு கட்டிடம் கடற்கரையை நோக்கியவாறு இருப்பதையும் அதில் ஒரு கொடி பறப்பதையும் காணலாம்.

ஐரோப்பியர்களால் இந்த நகரம் அன்றைய காலகட்டத்தில் தூத்துக்கோரின் (Tutecoryn or Tuticorin) என அழைக்கப்பட்டது. ஐரோப்பியர்களும் அரேபியர்களும் வணிகம் செய்ய வந்த அன்றைய இந்தியாவின் மிக முக்கியத் துறைமுகப்பகுதிகளில் இந்த நகரமும் முக்கிய நகரமாக அறியப்படுகின்றது. பண்டைய ரோமானியப் பேரரசு ஆட்சி காலத்திலும் வணிகர்கள் தூத்துக்குடிக்கு வந்து சென்றமை பற்றிய ஆவணக்குறிப்புகள் கிடைக்கின்றன. இது மிக நீண்ட காலமாக இப்பகுதி வணிகர்களை ஈர்த்த ஒரு பகுதியாக இருந்தமைக்குச் சான்றாக அமைகின்றது. வளமான இப்பகுதியில் தான் முத்துக்குளித்தல், சங்கு எடுத்தல் போன்ற தொழில்கள் விரிவாக நடைபெற்றன.

முத்துக்கள் கோர்த்து செய்யப்பட்ட ஆபரணங்கள் பண்டைய ரோமானிய வணிகச் சந்தையில் புகழ் பெற்றிருந்தன. சங்கினை அறுத்து ஆபரணங்கள் செய்வது தமிழகத்தின் நீண்ட பண்பாடாக இருந்தது. இதற்குச் சான்றாக தமிழகத்தில் நிகழ்த்தப்பட்ட அகழ்வாய்வுகளில் நமக்குக் கிடைக்கும் ஆபரணங்களைக் குறிப்பிடலாம். உதாரணமாக தமிழகத்தின் கீழடியில் 2019ம் ஆண்டு நிகழ்த்தப்பட்ட அகழாய்வில் கண்டெடுக்கப்பட்ட ஏராளமான பொருட்களில் உடைந்த வளையல்களின் அறுபத்து மூன்று பாகங்கள் கிடைத்துள்ளன. அவற்றுள் சங்குகளை மூலப்பொருளாகக் கொண்டு செய்யப்பட்ட வளையல்களும் அடங்கும் (தமிழக தொல்லியல் துறை, (2020) பக்.47). இது சங்குகள் ஆபரணங்களாகப் பயன்படுத்தப்பட்டமைக்கு ஒரு சான்றாக

அமைகின்றது.

பிலிப்புஸ் பால்டியூசின் தமிழ் இலக்கணம்

பிலிப்புஸ் பால்டியூஸ் தனது மிகப்பெரிய ஆவணப்படைப்பான “A True and Exact Description of the Most Celebrated East-India Coasts of Malabar and Coromandal, As Also of the isle of Ceylon” என்ற நூலில் தனது பயண அனுபவங்களையும், செயல்பாடுகளையும், தான் உள்வாங்கிய கருத்துக்களையும் மிக விரிவாகக் குறிப்பிடுகின்றார். அன்றைய தமிழகத்தின் தூத்துக்குடி மற்றும் அதனைச் சுற்றி உள்ள பகுதிகள் நாகப்பட்டினம், சதுரங்கப்பட்டினம், பழவேற்காடு உட்பட ஏனைய கடற்கரையோர நகரங்களில் செயல்பட்ட டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனி பற்றி இந்த நூல் விளக்குகின்றது. இதே நூலில் 13 பக்கங்களில் டச்சுக்காரர்கள் எளிய முறையில் தமிழ் மொழியை (இங்கு தமிழ் மொழி ‘மலபார் மொழி’ என வழங்கப்படுகிறது என்பதைக் காண்க) கற்றுக் கொள்ளும் வழிகாட்டி விளக்கப்பகுதியும் இணைக்கப்பட்டுள்ளது (Philippus Baldeus, 1703, p. 664). தமிழர்கள் பனைமரத்தின் ஓலைகளைத் தயார் செய்து அதில் எழுதுவர் என்றும், இரும்பால் ஆன எழுத்தாணி கொண்டு எழுதுவர் என்றும் நூலின் இப்பகுதியின் குறிப்பு தெரிவிக்கின்றது.

காண்க: பின்னினைப்பு 2

டச்சுக்காரர்களுக்குத் தமிழ் மொழி அப்போது தெரியாமல் இருந்ததற்கான காரணம் டச்சு கிழக்கிந்திய கம்பெனியால் இந்தியா 1661லிருந்து 1663 வரையிலான காலகட்டத்தில் போர்த்துக்கீசியர்களிடமிருந்து கைப்பற்றப்படாததும், தங்கள் ஆட்சிக்குட்படாத பகுதிகளுக்குத் தங்கள் அரசு பிரதிநிதிகளை அனுப்பும் வழக்கம் இல்லாததுமே எனக் குறிப்பிடுகின்றார். பாதிரியார் பால்டியூசுக்கு மொழிபெயர்ப்பு உதவியாளராக பிரான்சிஸ் என்ற பெயர் கொண்ட ஒரு தமிழரை அவர் பணிக்கு அமர்த்தியிருந்ததாகவும் அவருக்குத் தமிழும் போர்த்துக்கீசிய மொழியும்

நன்கு பரிச்சயம் ஆகியிருந்தது என்றும் குறிப்பிடுகின்றார். தமிழ் மொழியைக் கற்றுக் கொள்வது டச்சுக்காரர்களுக்கு உள்ளூர் பொதுமக்களோடு பழக உதவும் என்று குறிப்பிடுவதோடு இந்திய இளவரசர்களைத் தங்கள் பக்கம் ஈர்க்கவும் உதவும் என்றும் குறிப்பிடுகின்றார் (Philippus Baldeus,1703,p. 663).

இராமன்கோயில் - ஆதாம் குன்று

- புத்தர் பாதம்

சோழமண்டல கடற்கரை பகுதிகளில் பிலிப்புஸ் பால்டியூசின் குறிப்புக்களில் அடுத்து விரிவாக நாம் காண்பது ராமன்கோயில் என அவர் குறிப்பிடும் இன்றைய இராமேஸ்வரம். இன்றைக்கு முன்னூறு ஆண்டுகள் வாக்கில் இப்பகுதி இராமன் கோயில் என்று வழக்கில் அழைக்கப்பட்டிருக்கின்றது என்பது இதன் வழி அறிகின்றோம். ராமன் என்ற பெயர் கொண்ட கடவுளுக்கு எடுக்கப்பட்ட கோயில் இருக்கும் தீவு என்பதால் ராமன்கோயில் என மலபார் மொழியில், அதாவது தமிழ் மொழியில் இந்தத் தீவுக்கு பெயர் அமைந்ததாக இவர் குறிப்பிடுகிறார். ஆக, ராமன்கோயில் என்று கி.பி.1661 காலவாக்கில் தமிழ் பெயர் பெற்றிருந்த இப்பகுதி சமஸ்கிருதமயமாக்கப்பட்டு இராமேஸ்வரம் என இன்று அழைக்கப்படுகிறது எனக் கருதலாம்.

ராமர் கோயில் கடற்கரை பகுதியில் இருந்தது; கடற்கரை பகுதி மணல் நிறைந்து காணப்படும்; இப்பகுதியின் மன்னர் மிக உறுதியான ஒரு கோட்டையைச் சோழமண்டல கடற்கரை பகுதியில் கட்டியிருக்கின்றார் என்றும் நாயக்கமன்னரின் ஆட்சிக்குட்பட்ட பகுதியாக இது இருந்தது எனவும் இவர் குறிப்பிடுகின்றார் (Philippus Baldeus,1703,p. 649).

1662ம் ஆண்டில் ஒருமுறை பாதிரியார் பிலிப்புஸ் பால்டியூசும், லெஃப்டினன் ஹெர்மான் எக்பெர்க்ட்ஸும் இப்பகுதியில் பயணித்துக் கொண்டிருந்தபோது உள்ளூர் மக்களால் பிடிக்கப்பட்டு கைதிகளாக சில நாட்கள் இருந்திருக்கின்றனர். அச்சமயத்தில் இவர்களுக்குப் போதிய உணவும் அருந்த

நீரும் இல்லாமல் இருந்தனர் என்றும், அவ்வழியே வந்த மன்னர் இச்செய்தியை அறிந்து இவர்கள் இருவரையும் விடுவிக்கச் செய்தனர் என்றும் தனது குறிப்பில் அவர் எழுதுகின்றார் (Philippus Baldeus,1703,p. 663). ஆக, உள்ளூர் மக்களே தாங்கள் ஐயப்படும் ஐரோப்பியர்களைக் கைது செய்து சிறைவைத்த நிகழ்வுகளும் நடந்தன என்பதை இதன் வழி ஊகிக்க முடிகின்றது.

ராமன்கோயில் பகுதி நாகப்பட்டினம், மன்னார், ஜஃப்னாபட்டினம் (யாழ்ப்பாணம்) ஆகிய பகுதிகளுக்கு அருகிலேயே இருந்தது என்றும் மக்கள் அன்று எளிதாக இப்பகுதிகளில், அதாவது தமிழகத்திலிருந்து இலங்கைக்குப் பயணம் செய்து வந்தனர் என்பதையும் அதற்கு தடைகள் இல்லாமல் இருந்ததையும் காண்கின்றோம். இன்றைய நிலையோடு ஒப்பிட்டுக் காணும் போது பயண நடைமுறையில் இருக்கும் சிக்கல்கள் எவ்வளவு கடினமாக மக்கள் போக்குவரத்தைப் பாதித்திருக்கின்றது என்பதை உணர முடிகின்றது. தமிழகமும் மன்னார், யாழ்ப்பாணம் ஆகிய இலங்கை பகுதிகளும் அன்றைய காலகட்டத்தில் ஒரே நாடு போலத்தான் இயங்கியிருக்கின்றது.

இராமேஸ்வரத்திலிருந்து இலங்கையின் மன்னாருக்குச் செல்லும் பாதையில் உள்ள ஆடம்ஸ் ப்ரிட்ஜ் பகுதி பற்றியும் இவர் குறிப்பிடுகின்றார். இந்த ஆடம்ஸ் ப்ரிட்ஜ் (ஆதாம் பாலம்) பகுதியிலிருந்து பயணித்தால் ஆதாமின் மலைக்குன்று என ஒரு பகுதி இருப்பதாகவும் சிங்களவர்களும் தாய்லாந்தின் சயாமியர்களும் இந்தப் பகுதியைப் பற்றி அறிந்திருந்தனர் என்றும் இவர் குறிப்பிடுகின்றார். இப்பகுதியில் கால் பாதம் பொறிக்கப்பட்ட ஒரு பகுதி இருப்பதாகவும், இது உலகில் தோன்றிய முதல் மனிதனின் கால்பாதச் சுவடு என அன்று அறியப்பட்டதாகவும் குறிப்பிடுகின்றார்.

இந்த சின்னத்திற்கு அருகிலேயே மிகப் பிரம்மாண்டமானதொரு கோயில் கட்டுமானம் இருந்தது என்றும், இங்கு தாய்லாந்தின் சயாமிய பிக்குகள் வந்து வழிபடுவார்கள் என்றும் அருகில் உள்ள மக்களும் வந்து வழிபடுவார்கள் என்றும்,

இங்கு வருவோர் தலையில் சிதறித் தெரிக்கும் நீர்த்துளிகள் மிகப் புனிதமானவை பாவங்களை தூய்மைப்படுத்தி மனிதனைப் புனிதமாக்குபவை என நம்புவதாகவும் இவர் குறிப்பிடுகின்றார். இந்த மலைக்கோயிலுக்குத் தனியாக யாரும் செல்வதில்லை; மக்கள் பொதுவாக பத்து, அல்லது பனிரெண்டு பேர் சேர்ந்து குழுவாக மெழுகுவர்த்திகளை ஏந்திக் கொண்டு செல்வார்கள் என இவர் குறிப்பிடுகின்றார். அப்படிச் சென்று திரும்பி வரும் பக்தர்கள் மூங்கில் குடுவைகளில் அந்த புனிதநீரைச் சேகரித்து எடுத்து வருவார்களாம். இப்பகுதியின் மன்னரும் ஆண்டுக்கு ஒரு முறை இத்தகைய புனித பயணம் செல்வாராம். பொதுவாக இப்படிக் கொண்டுவரப்படும் நீரை முழு பெளர்ணமி நாளில் இப்பகுதி மக்கள் புனிதமாக வைத்து இரவில் ஆடிப்பாடி அருந்தி மகிழ்ந்திருப்பார்களாம் (Philippus Baldeus, 1703, p.650).

கி.பி.1654ம் ஆண்டின் ஒரு ஆவணத்தில் ஒரு டச்சுக்காரரின் குறிப்பில் மார்ச் மாதம் அவர் ஆதாம் குன்றுக்குப் பயணம் செய்த போது கால் பாதம் பொறிக்கப்பட்ட பகுதியில் அதே அளவில் தங்கத்தாலான ஒரு பாதத்தகடு இருந்ததாகவும், அதில் 68 வடிவங்கள் அதன் மேல் பொறிக்கப்பட்டிருந்தன என்றும், ஆனால் சில ஆண்டுகளில், பாதிரியார் பால்டியூஸ் தான் அப்பகுதிக்கு வருவதற்கு முன்னரேயே அந்தத் தங்கத் தகடு காணாமல் போய்விட்டது என்ற ஒரு குறிப்பினையும் குறிப்பிடுகின்றார். இதனை 'ஆதாமின் பாதம்' என தனது குறிப்பில் இவர் எழுதியிருக்கின்றார். (Philippus Baldeus, 1703, p. 650).

இவர் குறிப்பிடும் ஆதாம் குன்று இன்றைய இலங்கையின் Adams Peak பகுதியில் உள்ள புனித பாதம் (புத்தரின் புனித பாதம்) உள்ள கோயில் பகுதியே.

மதிப்பீடு

கடந்த ஐநூறு ஆண்டுகளுக்கிடையிலான ஐரோப்பியர்களின் தமிழகம் மற்றும் இலங்கை ஆகிய நாடுகளின் துறைமுகப் பகுதிகளில் நடைபெற்ற வணிகம் மற்றும்

அரசுகளின் செயல்பாடுகளை விவரிக்கின்ற ஆவணங்கள் தமிழக வரலாற்றில் விடுபட்ட பகுதிகளை அறிந்து கொள்ள மிக முக்கியத் தரவுகளாக அமைகின்றன. இதுகாறும் நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்ற கி.பி.16ம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னான தமிழ் நூல்களைவிட ஐரோப்பியர்களின் ஆவணங்கள் அக்காலத்தைய தமிழக வரலாற்றுச் செய்திகளை துல்லியமாக அறிந்துகொள்ள உதவும் முதன்மை நிலை ஆதாரங்களாக அமைகின்றன. இதற்குக் காரணம் தமிழில் நமக்குக் கிடைக்கின்ற இக்காலகட்டத்தின் நூல்கள் பெரும்பாலும் தலபுராண வகைகளாகவும், இலக்கிய வகைகளாகவும், சமயம் சார்ந்தவையாகவும் இருப்பதே ஆகும். அதற்கு மாறாக ஐரோப்பியர்களின் தமிழகம் பற்றிய ஆவணங்கள் நாட்குறிப்புக்களாகவும், நடந்த நிகழ்வுகளின் பதிவுகளாகவும், வணிக ஆவணங்களாகவும் அமைந்திருக்கின்றன என்பதை கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியிருக்கின்றது.

இன்று நமக்குக் கிடைக்கின்ற இத்தாலிய, பிரெஞ்சு, ஆங்கிலேய, டேனிஷ், ஜெர்மானிய ஆவணங்கள், தமிழகம் பற்றிய பல்வேறு சமூகவியல் பார்வையில் அமைந்த வரலாற்றுச் செய்திகளை வழங்குகின்றன. கூடுதலாக நிலவரைப்பட செய்திகள் அக்காலத்தைய தமிழகத்தின் தோற்றக் காட்சியையும் நமக்குப் படம் பிடித்துக் காட்டும் முதன்மை நிலை ஆவணங்களாக வரலாற்று ஆதாரங்களாக அமைந்திருக்கின்றன.

தமிழக வரலாறு பற்றி ஆய்வு செய்கின்ற பலர் ஐரோப்பியர்களது ஆவணக் குறிப்புகளை ஒதுக்கிவிட்டு செய்கின்ற ஆய்வுகள் கி.பி.16ம் நூற்றாண்டுக்குப் பின்னான தமிழக வரலாற்றை முழுமையாக அறிந்து கொள்ள உதவாது என்பதை ஆய்வாளர்கள் கருத்தில் கொள்ள வேண்டியது அவசியம். உலகளாவிய பல அயலக நூலகங்களும் ஆவண பாதுகாப்பகங்களும் உருவாக்கியுள்ள இணையவழி ஆவணத் தொகுப்புகளும் (Internet Archive) மற்றும் நூலகம் ஆகியவற்றின் வசதிகளைக் கொண்டு ஆய்வாளர்கள் ஏராளமான முதன்மைநிலை

சான்றுகளைப் பெறக்கூடிய வாய்ப்புகள் இன்று அதிகரித்திருக்கின்றன.

முடிவுரை

தூத்துக்குடி மாவட்டத்தில் கி.பி.19ம் நூற்றாண்டில் இறுதியில் நிகழ்த்தப்பட்ட ஆதிச்சநல்லூர் அகழ்வாய்வுகள் தொடங்கி அண்மைய அகழாய்வுகள் வரை இப்பகுதியில் பல்வேறு இனக்குழு மக்கள் வந்து புழங்கிச் சென்றதற்கான நீண்ட கால தொல் பழங்காலச் சான்றுகளைக் காட்டுகின்றன. அதன் தொடர்ச்சியினைப் பாதிரியார் பால்டியூஸின் குறிப்புக்களின் வழி கி.பி 17ம் நூற்றாண்டிலும் காண்கின்றோம். இதன் அடிப்படையில் நோக்கும் போது, தமிழகத்தின் வரலாற்றில் வணிகத்திற்கு முக்கியத்துவம் பெறுகின்ற மிக முக்கிய நகரங்களில் தூத்துக்குடி சிறப்பிடம் பெறுகின்றது. இங்கு இதுகாறும் நிகழ்த்தப்பட்ட தொல்லியல் அகழ்வாய்வுகளும் சரி, சமூகப் பண்பாட்டு அடிப்படையில் அமைந்த ஆய்வுகளும் சரி, மிகச்சிறிய அளவிலேயே நிகழ்த்தப்பட்டுள்ளன என்றே கருதக் கூடியதாக அமைகின்றது. மிக நீண்ட கால மனிதப் போக்குவரத்து நிலைபெற்றிருந்த இப்பகுதியில் விரிவான அகழாய்வுப் பணிகள் நடத்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஆனால் மிக மிகக் குறைவாகவே ஆய்வுகள் நிகழ்ந்துள்ளன என்பதும், அது நிவர்த்தி செய்யப்பட்டு ஆய்வுகள் விரிவாக நிகழ்த்தப்பட வேண்டியது அவசியம் என்பதும் வலியுறுத்தப்பட வேண்டியுள்ளது.

மிக விரிவான அகழாய்வுப்

பணிகளும் மக்கள் வாழ்வியல் கூறுகளை வெளிப்படுத்தும் சமூக மானுடவியல் கண்ணோட்டத்திலான ஆய்வுகளும் அறிவியல்பூர்வமான கருதுகோள்களின் அடிப்படையில் இப்பகுதியில் நிகழ்த்தப்பட வேண்டிய தேவை இருக்கின்றது. இதனைத் தமிழகக் கல்வி ஆய்வு நிறுவனங்களும், தமிழக அரசின் கீழ் இயங்கும் தொல்லியல் துறையும் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டியது மிக அவசியம்.

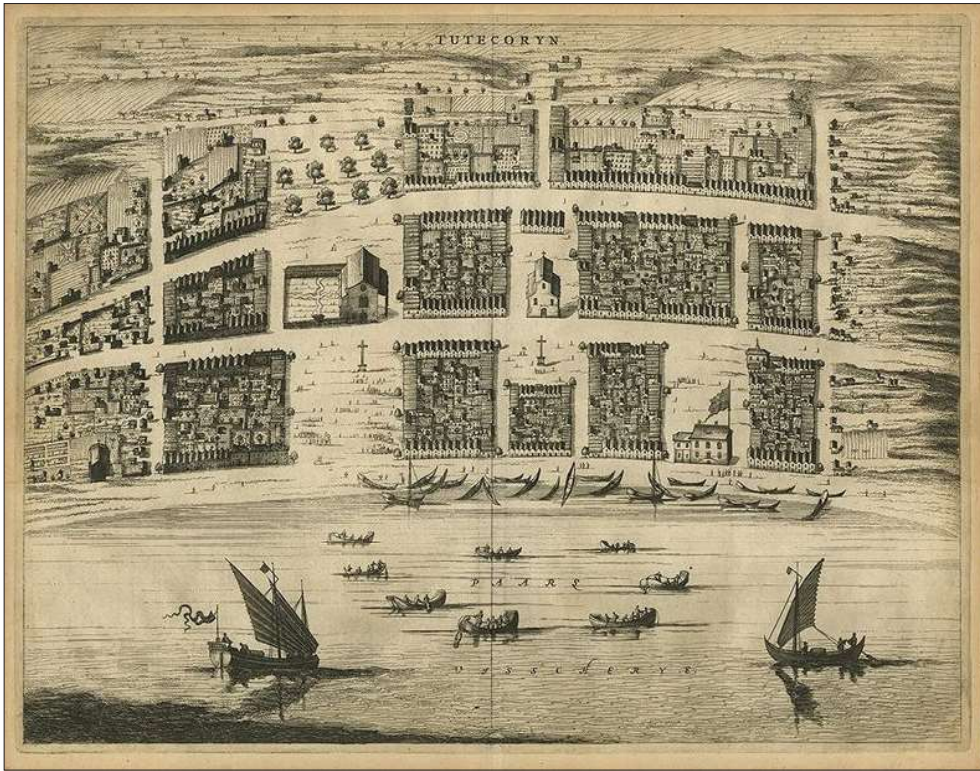
கி.பி.16ம் நூற்றாண்டில் டச்சு கிழக்கிந்திய வணிக நிறுவனத்தில் டச்சு அரசின் அமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு ஆசிய நாடுகளில், குறிப்பாக இலங்கையிலும் தமிழகத்தின் சோழமண்டல கடற்கரை பகுதிகளிலும் பணியாற்ற வந்த பாதிரியார் பிலிப்புஸ் பால்டியூஸ் அவர்களது ஆவணக் குறிப்புகளும் நில வரைப்படங்களும் அக்காலத்து தமிழக வரலாற்றின் சில பகுதிகளைப் படம் பிடித்துக் காட்டும் முக்கியத் தரவுகளாக அமைகின்றன. இவரது நூல் தருகின்ற குறிப்புக்கள் மட்டுமன்றி இது போன்ற ஐரோப்பிய அறிஞர்களது ஆவணக்குறிப்புக்களை ஆராய்வதும் அதனை மீள்வாசிப்பு செய்வதும் அவற்றைத் தமிழுக்கு மொழி பெயர்த்து அளிப்பதும் ஆய்வுலகத் தேவையாக அமைகிறது. இத்தகைய பணிகள் தமிழக வரலாற்றை அறிந்து கொள்ள மிக உதவும் என்பதனால் இப்பணிகள் தீவிரப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதை இக்கட்டுரை வலியுறுத்துகின்றது.

References

- Alexander Rea. (1897). *Monumental remains of the Dutch East India Company in the Presidency of Madras*
- Galletti. A (1911). *I.C.S, The Rev. A.J. Van der Burg and the Rev. P. Groot Selection form the Records of the Madras Government, Dutch Record No. 13, The Dutch in Malabar.*
- Israel, Jonathan I. (1995). *The Dutch Republic: Its Rise, Greatness, and fall 1477-1806.* New York: Oxford University Press.
- Luba Zubkova. (2004). *Dravidian Studies in the Netherlands Part I (1605-1690), pioneers of orientalism at the VOC.*

- Meilink-Roelofs, MAP. (1962). *Asian trade and European influence in the Indonesian Archipelago between 1500 and about 1630*. Nijhoff, 's-Gravenhage.
- Meilink-Roelofs, MAP. (1988). 'A comparative study of the administration and trade of the Dutch and English trading companies in Asia during the first half of the seventeenth century', in Meilink-Roelofs, MAP, Opstall, ME van, Schutte & GJ (eds), *Dutch authors on Asian history: a selection of Dutch historiography on the Verenigde Oostindische Compagnie*, Foris, Dordrecht.
- Narasaiya. (2005). Kadalvazhi Vaanikam. Chennai: Pazhaniyappa Brothers.
- Philip Baldaeus. (1703). *A True and Exact Description of the Most Celebrated East-India Coasts of Malabar and Coromandal, As Also of the isle of Ceylon*, London (original in Dutch 1672, English translation Printed in London 1703)
- Poongunran, R. (2010). "Kadalvazhikalum Poorgalum". Naavai Kadarsar Varalatraivugal. Thanjavur: Tamil University.
- Robert Parthesius. (2010), *Dutch ships in Tropical Waters, The Development of the Dutch East India Company (VOC) Shipping Network in Asia 1595-1660*
- Selvakumar, V. (2010). Ilakiyathil Musiri, Tholliyal Paddinam. Naavai Kadarsar Varalatraivugal. Thanjavur: Tamil University.
- Selvaraj, S. (2010). "Tamilaga Kadarkarai Thuraimuga Pattinangalum Akalaivugalum". Naavai Kadarsar Varalatraivugal. Thanjavur: Tamil University.
- Subashini, K. (2019). German Tamiliyal. Kalasuvadu Pathipakam.
- Warmington, E.H. (M.A). (1928). *The Commerce between the Roman Empire and India*. Cambridge university press.
- <https://www.zebregsroell.com/philippus-baldaeus-malabar-coromand>
- <http://www.mysrilankaholidays.com/adams-peak-history.html>

பின்னினைப்புக்கள்
பின்னினைப்பு 1

'Tutecoryn India, Philippus Baldaeus 1672

(பாதிரியார் பிலிப்புஸ் பால்டியுஸ் தயாரித்த தூத்துக்குடி நில வரைப்படம் 1672)

பின்னினைப்பு 2

A Short Orthography of the MALABAR LANGUAGE.

The Malabars Commonly write uppon the Leaves of Palmes with Iron Pencils, Their Letters are distinguished thus
 (1) some are accounted short (2) others long, (3) some of Vowels much they call Letters of life, because they give life to the Consonants, (4) some Consonants much they call ordinary letters, because the vowels are they sound and life, (5) others they call Mixed letters, the same with our Dipthongs, composed of two Vowels, (6) some are called Initial letters, and some in the end of a word.

The following are the Vowels	Consonants, united with the Vowels, make a Syllable short					
அ a short a	ஆ a long a	இ i short i	ஈ i long i	உ u short u	ஊ u long u	ஃ ai short ai
ஏ e short e	ஔ e long e	ஐ ay short ay	ஓ o short o	ஔ o long o	ஔ oy short oy	ஔ oy long oy
ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh
ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh
ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh
ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh
ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh
ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh
ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh
ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh
ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh
ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh
ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh
ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh
ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh	ஸ s long s	ஶ sh short sh

These are Initial Letters called by them Jucyeletute.

பிலிப்புஸ் பால்டியுஸ் தயாரிப்பில் தமிழ் இலக்கணம்